

August Kitzbergi nimelises Gümnaasiumis 18.-20. novembril 2016

NUI 4AX



Juhtkiri

Kuidas liigelda hiiglaslikus koolimajas? Kuidas sünnitada last? Aga häid ideid? Need on küsimused, mis mõlguvad laagriliste mõtteis... Kuid õnneks annavad inspiratsiooni adrenaliinisõltlastest Ott ja Piia. Ka laagrilised on sõltlased. Meid hoiavad tegusate na pehmed madratsioonid, utoopilise kogus krõpse ja ansambel Lõõtsavägilased.

Lisaks eelpool mainitule saame lehest lugeda, mida võib Karksi-Nuias saada ühe pesulõksu eest. Isegi laagri kokatäide lahus on piiritu – valida on kannutäie kibeda sidrunivee ja lausa mitme erineva jogurti vahel, mida Kristofer juba esimesel võimalusel endale ja teistele peale ajab. Tubade kütamiseks pole enam vaja tema piinlikkusest punetavat nägu, piisab toimetuste huugavatest peadest.

Peast sooviks läinud ajakirjanike seas käivad jutud, et keldrikorraldajal varjab end kummituslik Mihkel, kes märkamatuks öösiti tegutseb. Tal on jäänud veel viimane pingutus - PRESSI! Keldrist kostub veel viimne võigas karje ja järjekordne leht ongi ilmavalgust näinud. Sünnikaal: 42 g; pikkus: 29,7 cm. Head lugemist!

Tähelepanek

HANNA KASS

Meedialaager on rohkem nagu kaalutõusu klubi. Premeeritakse jäätiste, kookide ja krõpsudega. Samas on hommikul kuulda laulusõnu: „Sport, sport, sport“, millel ei ole mingisugust seost ja gatava maiusekogusega. Kummaline koht see meedialaager.



TOIMETUS

Kaanefoto: Andres Kõljalg
Peatoimetaja: Heleri All
Küljendaja: Mihkel Eidast
Fotodirektor: Hendrik Osula
Trükitud AKG õpetajate toa printerial Xerox WorkCentre 7120
Eriline tänu: Axlfun



Foto: Hanna Eliis Talving

Elu nagu kruisilaeval ehk kust tulid madratsioonid?

Esmakordselt meedialaagri ajaloos oli tulevastel ajakirjanikel võimalik oma madratsioonid koju jätta, sest neid ootas koolis rohkem kui poolsada madratsioonit.

IRIS LUIK

August Kitzbergi nimelise Gümnaasiumi vilistlane Jaak Israel rääkis, et 70 madratsioonit pärinevad Tallinki kruisilaevadelt, mille madratsioonid vananedes Tallinnas uute vastu välja. Kuna üks kooli vilistlane töötab Tallinkis, sai AKG madratsioonid tasuta.

Madratsioonid on AKGs olnud juba üle aasta. Suvel ja koolivaheaegadel saavad nendel magada erinevate laagrite noored.

Enamik meedialaagrilisi on madratsioonitega väga rahul. Kelli, kes on laagris neljandat korda, ütles, et seekordses laagris oli uni tun-

duvalt kvaliteetsem. Teist korda lehelaagris olev Maian märkis: “Täiega lit no.” Eliise mainis, et kuigi madratsioonid on väga mugavad, võiksid koolimajas ka padjad olla.

Madratsiooniekspert ja arvamustööd Renée ütles: “Siinsed madratsioonid on kordades pehmemad kui nõukaaegsed madratsioonid, millel ma lapsepõlves vanaema juures magasin. Madratsioonid on üllatavalt valged, on näha, et kool kannab nende eest hoolt, isegi lina ei pea madratsioonide peale panema.”

Kuigi tänavuses lehelaagris ootas kõiki laagrilisi koolis Tallinki kruisilaevadelt pärit madratsioonid, ei saa loota, et ka järgmistes meedialaagrites on oõbimine nõnda mugav. Seekordse laagri peakorraldaja Kristofer nentis: “Meediaklubil väga vedas, et AKG lasi meil nõnda heldelt oma madratsioonideid kasutada.”

Mis on meedialaagrisse jõudmise hind?

Novembrikuu on ajakirjandushuvilistele tuntud kui meedialaagrite kuu. Tänavu sõitsid laagrilised üle Eesti kokku Karksi-Nuiasse, kuhu jõudmine nõudis neilt aega ja vaeva.

KAROLIINA AROLD

Noorte seiklused said alguse väga erinevatel aegadel. Kõige varasemad ärkajad asusid Kiviõlist teele juba koidu eel, enne seitset. Seevastu Karksi-Nuiast pärit Saara seadis sammud laagri poole kõigest kümme minutit enne laagri avamist.

Juhtumisi avastasid kaks Kiviõli noort Johanna ja Jacek Jõhvi jõudes, et nendega sõitu alustanud kolmas liige on veidral kombel puudu. Veidi segaduses meediahuviline Stella oli mõtetega juba laagrisse jõudnud ning ei märganud õi-

ges peatuses väljuda. Arusaamani, mis õieti toimub, jõudis tüdruk alles järgmises peatuses. Veidi maad tagasi matkanuna sai seltskond taas kokku ning üheskoos jõuti siiski õnnelikena sihtpunkti.

Omamoodi huvitav oli ka juhendaja Armase sõit laagrisse, sest tema auto tagaistmel kirjutasid teise kursuse ajakirjandustudengid aja peale õppejõud Priit Pulle-ritsu antud kodutööd.

Võttes arvesse noorte teekondade pikkusi ja stardiaegu, alustasid laagrilised oma teekonda keskmiselt kell 12.35. Vaatamata stardiajale jõuti kohale ajavahemikus 15.15-15.55.

Ehkki laagrisse tulek nõuab laagrilistelt aega ja energiat, ei heiduta see vapraid ajakirjandushuvilisi. Vaatamata distantsile, aja- ja energiakulule, jõudsid nad naeruisu meedialaagrisse.

Magus uni tõmbas hommikuvõimlemisele kriipsu peale

Laupäeva hommik algas laagrilistel tund aega hiljem kui algusest kavatsus oli, sest juhendajad magasid sisse.

KERSTIN OTS

Laagriline Timmu oli enne hommikuvõimlemisele arvestanud, et hommikul kella poole kaheksast peab võimlema hakkama. Seetõttu pani ta endale ka äratuse õigeks ajaks - kella seitsmeks. Kahjuks pidi ta pettuma, kui poole tunni pärast võimlemisest midagi kuulda ei olnud ja kõik laagrilised endiselt ma-

gasid. Nii ootas Timmu tund aega vaikselt teiste ärkamist.

Peakorraldaja Kristofer põhjendas hilinemist sellega, et mitte keegi juhendajatest ei pannud äratuskella endale piisavalt varajaseks. Ta tunnistas nii enda kui ka teiste viga. “Ma võtan süü omaks,” sõnas ta.

Kristofer lisas, et kuna juhendajad ärkasid liiga hilja, ei jõudnud nad piisavalt kiiresti kokkuleppele, kes neist võimlemist tegema hakkab. Seetõttu otsustati virgutus sootuks ära jätta, et ajakava rohkem mitte nihutada.

Hommikul läks kaduma 1,5h laagri aega. Selle aja jooksul oleks saanud iga laagriline:

teha

3750
kükki

küpsetada ükshaaval

40
kotletti

istutada

187
puud

kilpkonn läbida

19

jalgpalliväljaku pikkust

koguda

135
mg õietolmu

346

korda tähestikku kirjutada

arendada

225
pokémoni

lugeda

75
lehekülge

voltida

138
paberist kurge

Kuidas saada pesulõksu abil kõht täis?

Reporterid Stella ja Saara proovisid, kui lahked on Karksi-Nuia inimesed ja kas kõht on võimalik täis saada ka siis, kui rahakotis ulub tuul.

STELLA SAUL JA SAARA KIIVIT

Alguses ei olnud midagi peale pesulõksu. Välisuudiste toimetus asus läbi kammima Karksi-Nuia tänavaid, et lõks millegi suurema ja maitsvama vastu vahetada. Esimest vahetust ei tulnudki kaua oodata. Jalutasime linna südamesse ja sealt leidsime inimese, kes oli lahkelt nõus vahetama oma kaelas oleva salli pesulõksu vastu. Meile oli see suureks üllatuseks, et esimene ettejuhtuv inimene kohe eksperimendiga kaasa läks. Saadud salliga läksime kohalikkude lillepoodi ning poemüüja lubas valida erine-

vate lillede vahel, mis meile endale meeldisid. Valitud lill oli müüja sõnul 3D-roos, kuid meie arvates oli see täiesti tavaline. Seejärel suundusime koos pakitud roosiga turule, kus müüja vahetas roosi järgmi-



Saak missugune: banaanid ja õun.

se salli vastu. Kuna turul oli palju kauplaid, liikusime edasi järgmise müüja juurde. Pähkleid närvitigeda näoga mees oli pärast pikka vaikushetke nõus loovutama meile musta värvi lipsukesega mütsi.

Pärast seda ei sujunud eksperiment enam nii edukalt kui varem. Mitmed inimesed väitsid, et müts neile ei meeldi või ei sobi nende stiiliga kokku. Ühe vanaproua põhjuseks oli see, et tal on juba samasugune valge peakate olemas. Liikusime tagasi koolimaja poole, lootes tulevane mütsiomani leida laagriliste seast. Kohale jõudes otsustasime õnne proovida sööklatädiga. Ta asus kohe oma taskute kallale, kuid seal polnud midagi sellist, mida vahetada. Küll aga nõustus ta meid viima söökla salasoppidesse, kust leidis puuvilju ja köögivilju ning need rõõmsalt ära pakkis. Alustades oli meil ainult pesulõks, kuid lõpetades korvike õuna, banaanide, mandariinide, porgandite ja kartulitega. Kes oleks arvanud, et ühest pesulõksust saab terve kõhutäie.

Karksi-Nuia elanik: „Siinne bussühendus on hullumeelsus!“

Tallinnast ja Tartust pärit noored pidid laagrisse jõudmiseks kulutama pea pool päeva. Uurisime kohalike, kuidas on nemad rahul Karksi-Nuia ja teiste linnade vahelise bussiliiklusega.

ANDRA KIROTAJA

Vastus kõlas kui ühest suust: bussühendus annab soovida. Üks kohalikest rääkis, et tihti on tal vaja sõita Tartusse arstile, kuid liine, mis viiksid otse sinna, on vaid kaks. Kunagi oli olukord parem. „Siinset bussühendust tuleb hädasti parandada. See on hullumeelsus,“ sõnas ta.

Ka teise vanaproua sõnul on ühistranspordiga Tartusse saa-

mine väga keerukas. „Kõige murettekitavam ongi ühendus just Tartu ja Pärnuga. Paljud noored õpivad ju Tartus.“

Kuigi noored pole nii usinad ühistranspordikasutajad kui vanemad inimesed, on ka neil oma arvamus. „Kui ma bussiga sõidan, siis ikka Viljandi vahet. Buss teeb pika ringi, mitte ei lähe otse Viljandisse ja sõit kestab kaua,“ rääkis üks Karksi-Nuiast pärit noor. „Oleme nagu kilud karbis,“ lisas ta.



Päeva oodatuim hetk: Tartu buss saabus.

Tundmatu poiss luusis öises koolimajas



Reede hilisööl vastu laupäeva nähti August Kitzbergi Gümnaasiumis ringi uudistamas võõrast noormeest, kes tundis muret, miks teda ära ei tunta. Välisuudiste toimetus asus noormehe saladuslikku isikut paljastama.

ANETE KÖLLI JA HANNA-MIRTEL PAAS

Andres Eelmaa on selle kooli 10. klassi õpilane, kes jõuab gümnaasiumi kõrvalt teha nii bändi kui Youtube'i videoid. Koolimaja sattus ta pooljuhuslikult, kui tuli meediaaagrile pilku peale viskama lootuses kohata oma fänne.

LAIHAARDELINE VÄGILANE

2013. aasta detsembris sai Andres eesti rahva- ja pärimusmuusikaansambli Lõõtsavägilased liikmeks. Kui poiss kandlemängu lõpetas, läks ta Karksi-Nuia Muusikakooli direktori ja Untsakate lõõtspillimängija Margus Põldsepa juurde karmoškata ja lõõtsa õppima. Üks õpilane, Rasmus, oli juba olemas, siis tuli Andres ning tema järel veel laulupoiss Tobias. Lõpuks oli poisse nii mitu, et Margus pani kokku ansambli.

Noormeeste bänd on kolme aasta jooksul vaikselt tuntust kogunud. Poisid on üles astunud näiteks Viljandi, Hiiu ja Viru folgil ning Lätis ja Soomes eesti kultuuri tutvustavatel üritustel. Lõõtsavägilaste lemmikkogemus on aga ETV eetris esinemine, mida nad juba kõvasti üle paari korra maits- ta on saanud.

„Me ise naljatamegi, et ETV on

nagu meie teine kodu juba,“ muigab Andres. Poiss räägib, et on ise ka ansambli määndžer ning tutvub läbi selle maru kihvtide ja kuulsate inimestega. Näiteks on ta heaks sõbraks saanud folkrockpundi Zetod endise liikme Jalmar Vabarna- ga, kes on lisaks Margus Põldsepa- le talle suuresti eeskujuks.

KAAMERA EES KUI KALA VEES

Kui koolitükid tehtud ja pillimäng harjutatud, sisustab Andres aega videote filmimisega. Oma teed YouTube'is alustas ta Lõõtsavägilaste kanalil vlogimisega, kuid juba septembris postitas Andres oma isiklikule kanalile esimese video - „15 aastat tagasi ehk Beebitoidu Challenge w/ Mihkel Märton“. Samuti leiab tema kanalilt väga meeoluka tsillipipra väljakutse. Põhiliselt filmib noormees veebikeskkonnas twitch. tv arvutimängudest otseülekandeid, millega on ta endale l a u s a kind- laid

fänne kogunud. Andres on oma ettevõtmistes väga põhjalik ja videote tegemisel rõhub ta kvaliteedile, mistõttu laiutab poisi toas spetsiaalne filmimis- ja valgustus- tehnika ning seal isevalmistatud roheline taust. Andrese videod on kaaslaste seas väga armastatud. „Koolis ikka küsitakse, millal uus tuleb,“ märgib Andres. Kiire elu- tempo ei tähenda, et noormees teisi internetikuulsusi jälgida ei jõuaks. Eesti YouTuberitest hoiab ta silma peal näiteks Martti Halliku ja Nele Kirsipuu tegemistel. Poisil on siht selgelt silme ees, mistõttu ta teiste tööga oma pead üleliia ei vaeva. „Nemad teevad oma asja ja mina oma asja,“ tõdeb ta. Tulevikus loodab Andres Viljandi Kultuuriakadeemias õpida kultuurikorralduse erialal ja võib-olla jõuda ka telesse.



Foto: Anna Leena Tae

Ott Järvela: ajakirjaniku amet pole elukutse, vaid diagnoos

Ott Järvela on kuulus ja suurte kogemustega spordiajakirjanik, kes peab oma suurimaks kireks just jalgpalli.

KIRKE JOHANNA PALLON

Järvela on jalgpalliga tegelenud väiksest saati. Ühe aasta on ta käinud trennis, sealt edasi mängis vutti oma Mustamäe kortermaja hoovis. Koolis oli oma tiimi värvavaht ning hetkel pallib samal positsioonil rahvaliigas. Kõige mõnusamaks tundeks jalgpallis nimetab Järvela penalti tõrjumist. Selline tõrje õnnestus tal just hiljuti. Heaks tundeks peab mees ka värava löömist, kuid kõrgemalt hindab siiski penalti tõrjet.

Põhjus, miks Järvela jalgpalli ar-

mastab, on lihtne. Ettearvamatus. Jalgpalli muudab tema arvates vastupandamatuks see, et kunagi ei tea, mis võib järgmiseks juhtuda. Eredamad näited täiesti ootamatust sündmustest on Järvela jaoks Kreeka Euroopa meistriks tulek 2004.aastal, Portugali tänavune MM-i võit ja Leicesteri Inglismaa meistritiitel.

Oma jalgpalliarmastust levitab Järvela ka sotsiaalmeedias. Ott Järvela jalgpallipunker Facebookis on suurematel jalgpallisõpradel kindlasti meeldivate lehtede all ära märgitud. Seal jagab Järvela erinevaid artikleid jalgpallist, mis omakorda kajastuvad ajakirjaniku Twitteri kontol. Sellega tegeleb ta igapäevaselt, sest see on seotud ka tema tööga. Sotsiaalmeedia konto-

sid nimetab Järvela enda professionaalseteks töövahenditeks, sest ajakirjanikule on need igapäevaselt väga suureks abiks.

KAOTAJATE USUTLEMINE NÕUAB PROFESSIONAALSUST

Kui mängija seisukohast on keeruline pärast kaotust leida sõnu oma tunnete kirjeldamiseks, siis Järvela sõnul võib kaotustest kirjutamist võitude kõrval isegi lihtsamaks pidada. „Kaotuste põhjuseid on lihtsam defineerida,“ räägib ajakirjanik. Küll aga on raskem küsitleda inimesi, kes on mängu võitnud. Kaotaja intervjuerimine nõuab professionaalsust. Küsimused võivad olla väga tõsise alatooniga ning rasked, kuid kui säilitada lugupidamine intervjueritava vastu, vastatakse tavaliselt samaga.

Mõnikord meeldib Järvelale võtta aeg maha ning reisida näiteks Inglismaale. Sinna ei sõida ta eesmärgiga teha tööd, vaid soovibki lihtsalt mängu vaadata. Vaatama ei lähe ta mõnda kuulsat klubi nagu Chelsea, Arsenal või Man.United, vaid täiesti tavalist madalama liiga heitlust täiesti tavalisel staadionil. Sellistelt mängudelt otsib fännikultuuri ning inimeste emotsioone.

Ott Järvela lemmiksatsiks Eestis on Tartu Tammeka. Järvelale sümpatiseerib Tammeka ja Tamme staadioni (Tartu Tammeka kodustaadion) atmosfäär. Samuti on Järvelal klubis tuttavaid ning talle meeldib, kuidas klubi tegutseb. Ta ootab tulevikult, et JK Tammeka suudaks konkureerida ka kõvemat Tallinna klubidega. Armastus Tammeka vastu on tugevasti seotud romantiliste tunnetega Tartu vastu. Tartu on Järvela jaoks inspiratsiooni allikas, kus saab uusi mõtteid ja ideid ning Tallinna tagasi minnes on tal pea puhanud ja vaim särtsu täis.

9. korruse poiss: spordifänn juba lapsepõlvest saati.



Foto: Karl Kristofer Alp



Foto: Anna Leena Tae

Piia Osula: "Ring sai täis"

Piia Osula on esimene meediaklubiline, kes on olnud nii laagriline, juhendaja kui ka kuulsa külaline.

KELLI AIA

Piia Osula esimene kokkupuude ajakirjandusega oli 7 aastat tagasi, kui ta seadis sammud Jõhvi meediaalaagrisse. Motivaatoriks ei olnud aga huvi ajakirjanduse vastu, vaid hoopis laagrisse kuulsaks külaliseks kutsutud Marten Kuningas.

Peale keskkooli pidi Piia valima, kas läheb õppima Tallinnasse reklaami või Tartusse ajakirjandust. Reklaami erialakatsed olid Piiale liiga lihtsad, ent ajakirjanduse erialale saamiseks pidi ta pingutama. See tegi talle valiku lihtsaks – sügisel alustas ta õpinguid Tartus.

Ülikooliajal käis Piia igal võimalusel praktilal. Esimese praktikakogemuse sai ta peale esimest kursust 2012. aastal Eesti Päevalehes. Juba esimesel tööühtlusal tegi ta loo ebaseaduslikust kütuseärist, mille eest võitis hiljem noore ajakirjaniku preemia.

Praeguseks on Piia Eesti Päevalehes töötanud juba kaks aastat. Ta

ütles, et on esimesest praktikakohast alates sama väljaande juurde jäänud, sest lisaks trükimeediale on seal võimalik ka videolugusid teha ja just neid talle kõige rohkem teha meeldibki.

Ajakirjanikutöö meeldib Piiale eelkõige sellepärast, et töö tõttu võib sageli ebatavalistesse kohtadesse ja olukordadesse sattuda – näiteks tehastesse või riigikogu kohvikusse. Ta ise on tööpäeva lõpuks sattunud näiteks sünnitusmajja, kus ämmaemand tutvustas talle erinevaid sünnitamispoose. Õhtul töölt koju on ta pidanud jõudma ka Brüsselist.

ADRENALIINI OTSIDES

Piia on suur reisihuviline ja peab arvestust iga riigi üle, kus on käinud. Praeguseks on ta külastanud 40 erinevat riiki. Teda tõmbavad magnetina ohtlikud piirkonnad, nende lugu ja inimesed.

Sel aastal käis Piia peamiselt tööasjus Rootsis, Belgias, Türgis, Palestiinas, Iisraelis ja Brasiilias. Kõige ekstreemsemaks peab Piia Iisraeli ja Palestiina külastamist, kus ta elas müüri ümbritsetud

linnas. Teiselt poolt müüri kostus pidevalt püssipauke ja kuulide vihisemist.

Rios olümpiamänge kajastades röövis Piia ja Hendrikut transvestiit, kes värvli vahel oleva revolvriga ähvardades neilt raha ja telefon nõudis. Saagiks langes lõpuks vaid Hendriku telefon. Piia sõnul sai õnnetust juhtumist aga suurepärase loo.

Türgi rahutuste ajal filmis ta ise telefoniga ennast olukorda kommenteerimas, mis jõudis hiljem DelfiTV veebi. Kuigi kõik maailma meediakanalid kajastavad selliseid sündmusi, on oluline ise ajakirjanikuna kohapeal olla ja need Eesti inimestele koju kätte tuua.

Piia sõnul sai tema adrenaliinivõimekus alguse esimeste välisreiside ajal, mis tuli talle endalegi üllatusena. Piia ütleb, et on välismaal tihti nagu sügavasse vette visatud ning pinnale jäämine on raske.

Üks Piia unistustest on reisida ühel päeval Afganistani, mis on praegu kardetavamaid sihtkohti maailmas. Järgmiseks võtab Piia veebruaris ette ümbermaailmareisi - plaanis on ära käia Austraalias, Jaapanis ja Ameerikas.

Lihav lihatööstus

Ma ei julge inimestele öelda, et olen taimetoitlane. Kes on mures, et jään nälga, kes peab mind veidrikuks, kes vangutab lihtsalt mornilt pead. Ja ometi teen ma seda nende pärast. Kõigi inimeste pärast. Tegu ei ole moevoolu järgimise või meelelahutusega. Tegu on teadliku ja kaalutletud otsusega, et ka tema lastelastel oleks sel planeedil võimalik puhast õhku hingata.

AMARANTA PÖLD



Loomade kasvatamiseks kulub nõrdimusttekitavalt palju ressursse. Miks visata sigadele-lehmadele nina ette seda, mida me ise võiksimise süüa? Selleks, et looma lihasmass kasvaks 1 kg võrra, peab ta tarbima 10 kg toitu, mis toorainena oleks samahästi söödav inimesele. Inimesed toodavad ohtralt toitu, et muuta see 10 korda väiksemateks kogusteks teistsuguseks toiduks. Tõsi, inimene on loomult omnivoor, kuid liha tarbimine nii suurtes kogustes ei ole otsarbekas.

„Aga inimene on alati liha söönud... Üldse mitte nii kaua aega tagasi oli liha söömine meie esiisadele tõeline luksus. Lihatoöstus on sellisel kujul alguse saanud alles viimase sajandi jooksul ja meie tarbimisharjumused on saanud õgardluse mõtmed. Oleme ainus liik, kes nuumab loomi, et neid tappa ja süüa. Ulukiliha söömine oleks kõvasti eetilisem ja keskkonnasäästlikum, eeldusel, et inimesed suudavad seda mõistuse piirides tarbida, mis on kahjuks vähetõenäoline.

Koos fossiilkütuste põletamisega on loomsete produktide ja eriti liha tarbimine üks põhilistest saastajatest. Peaaegu veerand inimtegevuse tagajärjel õhkupaisatud kasvuhoo-

negaasidest on pärit lihatööstusest. Enamuse sellest veerandist moodustavad sõna otseses mõttes sigade ja lehmade metaanirohked peerud. Taimetoitlase ökoloogiline jalajälg moodustab vaid keskmise tarbija omast ja vegani oma on veelgi väiksem.

Küsimus seisab vaid selles, kui võrd oleme valmis oma harjumusi muutma, et maailma päästa. Peame muutuma julgemaks ja tegutsema. Liha tarbimise vähendamine, ja veelgi parem, liha menüüst väljajätmine, on oluline samm, mida astuda, et liikuda rohelisema tuleviku suunas.

Lihaseõija-vegan

RENÉ PIIK

Kuna veganlus ise pole inimese jaoks keemilis-bioloogiliselt kasulik, väljendavad paljud aktivistid loomade ees õilsat moraalset vastutust. See loob uue turuosa: loomsetest produktidest vaba toit, mis avab uusi võimalusi, aga mitte ainult veganitele, vaid ka allergikutele. Tänu veganitele

lisanduvad paljude ülitundlikute toidukordadesse nn piimajoogid, jogurtid, juustud ja vahvlid, mis polnud varem kergesti kättesaadavad. Tekkinud on rühm inimesi, kes kujutavad endast liha söövaid veganeid. Tekib sümbioos allergikute ja veganite vahel: oma mõtteviiside erinevusest hoolimata toetavad nad oma tegemistes üksteise ellujäämist.

KARIKATUUR



Kui Aksel duši alla jõudis, olid naised kuuma vee juba ära kulutanud, mistõttu tuli pesema minna vammustes.

Ammendunud hindamissüsteem riiklikes põhikoolides

Koolid püüavad läbi hinnete edendada õppimist ja anda tagasisidet kõige konkreetsemal viisil. Tagaplaanile on aga jäänud õpilaste eripärasused, mida me tegelikult ei saa raamidesse suruda ja hinnata samade normide järgi.

MERILI MIKU

Positiivseimaks aspektiks hinnetevald õppetööl on õpilaste soov areneda enda, mitte õpetaja või vanemate jaoks. Seeläbi omandame harjumuse pingutada ka siis, kui me selle eest hinnangut ei saa. Hinded kohustavad meid õppima ja tekitavad mõttetut vastumeelust kooli suhtes.

Hinnetevaba keskkond säästab meid negatiivsetest kogemustest, mis tekitavad hirmu eksimise ees. Mõistlik on hinnata õppeedukust võttes arvesse õpilase võimeid ja isikliku arengut. Lävendipõhine hindamine pole aus ega produktiivne, kuna kõik inimesed ei alusta samalt tasemelt. Ette seatud piirid jäävad osadele kiviga visata ning jäädakse mugavustsooni.

On levinud arvamus, et Waldorfkoolis pole õppetöö piisavalt intensiivne ja tulemusrikas. Vaadates eksamitulemusi, võime tõepoolest leida Waldorfkooli pigem pingerea teisest poolest. Eesmärk polegi õpetada õppesüsteemis edukad olema, vaid ka kasvatada meist inimesi, kes oleks võimelised astuma iseseisvasse ellu praktiliste oskuste ja küpse isiksusena.

Riiklike koolide hindamissüsteemid alg- ja põhikoolis peaksid



püüdlema individuaalsema lähenemise poole. Hinde asemel võiks olla hinnang ja lisaks tulemuslikkusele ja konkurentsile tuleks rohkem pöörata tähelepanu õppetöö kvaliteedile. Sel juhul naudiksid õpilased õppeaastate kulgu ja saaksid ennekõike ühiskonnas toimetulevateks inimesteks.

Lahingud haridusmaastikul

OLIVER OLL

Põhikoolilõpetajatel tuleb valida oma haridusteeakonna jätk, kuhu laome oma elu vundamenti. Samas kurdame, kuidas koolivahetus tekitab organismi pingule tõmbavat stressi ja peadpööritavaid arusaamatusi

Probleemi põhjuseks on olematu koolidevaheline koostöö. Treffneri lahtiste uste päeval mainiti õpilastele: „Härma põhikool on väga hea, aga gümnaasium kahjuks pole. See on kurb. Vanasti sai nendega rivaalitseda, aga nüüd pole neist enam vastast.“ Eksami-

Meediaõpetus olgu praktiline

Asi pole minus, asi on sinus – sind ei õpetatud, et kollast lund ja meediat ei peaks tarbima. Küll on aga paljude praeguste õpilastele võimalik anda meediaõpetust, millega tänapäevases info virvarris hakkama saada.

KELLI RIIM

Lapsekingades meediaõpetus kipub küll olema kuiv ja teoreetiline, aga tegelikult annab see õpilasele kõik vajalikud tööriistad meedia hindamiseks. Tugev aluspind on seega olemas. Lisaks õpetatakse ka seda, kuidas ise meediat teha. Järjest rohkem on koolilehti, -blogisid ja -raadioid. Praktiseerimine aitab õpilastel mõelda tulevikule, näiteks mitmed endised koolilehe tegijad õpivad nüüd ajakirjandust, kommunikatsiooni või küljendamist. Ennekõike peaks meediaõpetus meelde tuletama, et kõike, mida meedia väidab, ei saa tõe pähe võtta. Oskus meedias kajastatavat filtreerida on vajalik igaühele.

tulemuste põhjal võib see tõsi olla, kuid see ei õigusta mahategemist

Ka ülejäänud koolid kaevavad endale auku – lubatakse mõistvaid õpetajaid, tegelikult on sellest asi kaugel. Tähtaja kukkudes paneb õpetaja isegi mõjuva põhjenduse puhul puuduliku hinde. See viib olukorrani, kus kool kaotab potentsiaalseid õpilasi, kuna õppurid leiavad, et kooli lubadused ei maksa mitte midagi.

Et säästa õpilaste närve ja tagada gümnaasiumitele täisväärtuslikud õpilased, tuleks koolidel mõelda ka teistele. Juhtkondade arutellu peaks kuuluma ideed õpilaste austamisest.

Rohkem nagu Mihkel



Laagris teda rühma juhendamas ei näe, ometi ei saa ilma temata valmis ükski laagrileht.

REBECA ŽUKOVITS

Mängleva kergusega, mis võib kõrvaltvaatajale paista suisa skandaalse ja häbituna, lürib ta Genialistide Klubis tihti varaste hommikutundideni oma lemmikjooke. Tekib küsimus, ega juhuslikult ei kannata see paljude lugude kanglane kultuurisõltuvuse all. Mihk-lit võib kindlasti pidada truuks ja tubliks Tartu hipiliikumise lipulaevaks. Seda, et tegu ei ole ühiskonna ja morali poolt orjastatud hingega, võib öelda juba peale põgusat visuaalset vaatlust, kuid mis peitub tema ülepaisutatult lapselike silmade ja hurmurliku naeratuse taga tegelikult? Kas tegu on tõesti stiilipuhta hipsteriga või on see identiteet, mille on ta loonud, et hullutada oma ihaldusobjektide meeli?

Selleks, et kostitada päevavalgust tema pisut groteskse ja vastuolulise karakteriga, otsustasin minna ja kohtuda selle natuuriga silmast-silma ning vestelda temaga elust ja olust. Ülesanne ei olnud juba eos kerge, kuna teda otsima minnes ühinesin enesele teadmata ootamatult vägeva Mihkli otsijate armeega, saades seeläbi pisut aimu tema kaootilisest ja vabameelsest iseloomust. Kuulanud pisut maad, sain teada, et säärase haihtumise puhul ei ole tegemist harva esineva fenomeni, vaid metafoorilise geenimutatsiooniga.

Pärast pikki otsinguid leidsin Mihkli õpilasesinduse ruumist arvuti tagant. Minu silme all figu-reeris mesise näoga amööb, kelle nahast immitsev pohhuism oli muutnud ka ruumis oleva õhu ker-geks. Seal leidis äratundmisrõõm enam-vähem oma otsa. Raamatu-neelaja ja humanitaaria kummar-daja asemel olin ma sattunud ühe laua taha olesklema kohvist lugu pidava treffneristiga. Teda ei huvita, mida inimesed temast arvavad, kuid vaatamata sellele pöörab ta nartsissistlikult palju tähelepa-nu kuvale, mida iseendast loob. Järk-järgult muutus see inimene minu silme all hipi definitsioonist kõndivaks ideoloogiate kasinuse etaloniks.

Ta muutis enda kõrval vaikuses istumise mugavaks ja kummalisel kombel ka lohutavaks. Ta ei lask-nud kellegi teise põgusal kohalolul end häirida, vaid vastates abstrakt-setele küsimustele tootis ta ling-vistiliselt helisevat teksti justkui oleks see mõni aastate eest pähe õpitud luuletus.

Kuigi oma vabast ajast ja tah-test Mihkel enamasti midagi gran-dioosset korda ei saada, on tegu vaimse avantüristiga - ta redutab seal kus vaja, nii kaua kui võima-lik ja tunneb sest mõnu. Ta on kui kauni Eestimaa maastik, mis laseb endas peituvaid hunnituid detaile ja varjatud võluseid kiigata vaid va-litud eliidil. Kuigi ka minul ei õn-nestunud temast lõpuni sotti saa-da, on üks kindel - ka sina peaksid olema rohkem nagu Mihkel!

Keeruline maja paneb inimesed liikuma

Tänavune Karksi-Nuia meedi-alaager toimub koolimajas, mille keeruline ehitus jooksutab nii laagrilisi kui juhendajaid.

TIMMU ÖUNAPUU

Peatoimetaja Heleri All rääkis, et on majas ära eksinud juba mitu korda. "Jäin isegi laagri avatsere- mooniale hiljaks, sest ei leidnud ruumi üles," rääkis Heleri. Eksi- jaid on teisigi, kuid kõigel sellel on ka hea külg - liigutakse rohkem.

Kooli suurus ja treppide rohkus aitab paljudel laagrilistel kaloreid kaotada. Möödunud öhtul kadus nii mõnelgi laagrilisel suunataju, kui üheskoos mängiti mööda pi- medaid koridore jooksumängu.

Koolimajas orienteerumise teeb keerukaks see, et enamik lii- gub Karksi-Nuia koolis ringi esi- mest korda. Nelja korrusega hoo- nes on kokku ligi 20 trepikoda. Laagri peakorraldaja Kristofer Jü- risoo sõnul on maja ebamäärase ehitusega. "Siin on lihtsalt täiega lamp struktuur," rääkis Kristofer.

Fotogrupi juhendaja Hendrik Osula ütles, et koolimaja on just- kui kokku pandud kolmest erine- vast majast. Tema sõnul asub fo- totoimetus kooli kõige tagumises otsas ja vahel ei jõua isegi kaame- rale järgi minna.

"See ei ole gümnaasium, see on mingi x-kool lihtsalt" ütles Kristofer.

Kaloreid kulutatakse hoones pideva eksimise pärast palju. Kristoferi sõnul isegi poole roh- kem kui tavaliselt. Ta lisas, et kee- rulised koridorid laagriliste meelt ei heiduta ja maja on vaatamata iseärasustele ilus.



Sportida saab igas asendis: kas või juhendaja tarkusi kuulates.

Foto: Laura-Maria Kliser

Kas soovid laagris olla sportlik?

Tänavune meedi-alaager on koht, kus ei pea kordagi muretsema tühja kõhu pä- rast, sest laagris pakutav toit on liiga hea, et see söö- mata jätta. Kuidas liigsöö- mise juures säilitada hea vorm?

LISETTE RAUD

Neid näpunäiteid järgides võib sulle kuuluda laagri sportlikuima osaleja tiitel. Aga ära unusta elutõde – kes palju sööb, see palju jõuab.

1 Asjatundjate esimene soovitus on osa võtta õhtustest programmide- dest, sest enamik ajast toimub seal ringi liikumi- ne.

2 Püüa vältida sirgeid koridore ja võimalusel mine alati treppidest, tehes seal kiiremaid liigutusi ja põlvetõste- jooksu.

3 Muskli hoidmiseks saab laenata fotorüh- ma juhendajalt Hend- rik Osulalt raskeid kaameraobjektive ja ongi hantlid olemas.

4 Saalis on ideaalsed rõdupiirded, kus saab teha lõuatõmbeid.

5 Kätekõverdusi ja plan- ku teevad sportliku- mad igal vabal ruut- meetril.

6 Vabadel hetkedel ei toimu mattidel laisk- lemist, vaid tuleb teha trenni.

7 Kuulsid, et kellegi auto on jäänud lume või muda sisse kinni? Ole esimene, kes neile appi tõttab ja auto väl- ja lükkab.

Foto: Laura-Maria Kliser

Vanameister Järvela tegi peakorraldajale tuule alla

Kristofer Jürisoo:

KUIDAS ON EMOTSIOONID PEALE RASKET LAHINGUT?

Kardio on tähtis! Peaks ka ikka need jooksuriided välja võtma ja tihedamini tänavatele saama.

SINA SIIS NEID MÄNGE MÄNGINUD EI OLE, NAGU NÄGIME?

Väga mitte, ma olen alati olnud ujuja-poiss. Palli- mängud mulle ei sobi, aga kui mind vette lasta, siis võin seal igasuguseid asju teha.

Spordiajakirjaniku Ott Järvela ja laagri peakorraldaja Kristofer Jürisoo vahel peetud jalgpallimängus jäi peale vana- meister Järvela.

PIRET PUIDAK

Mõlemad võistlejad pidid võimlas ühe minuti jooksul näitama oma jalgpalliosku- seid, kõksides palli järjest nii mitu korda kui võimalik.

Kristofer lasi alustada Järvelal. Peale ta- gasihoidlikku starti tegi tuntud spordiaja- kirjanik muljetavaldava lõpuspurdi ning vii- mase viieteistkümnese sekundi jooksul kõksis lausa rekordilised 14 korda järjest.

Kristofer ei salanud, et temast Järvela- le vastast pole. Siiski suutis ta kokkuvõttes vastata peaaegu et võrdse tulemusega – ka- heksa järjestikust tabamust.

Ott Järvela:

KUIDAS ON EMOTSIOONID PEALE RASKET LAHINGUT?

Minut aega rabelemist võtab hingeldama, ometigi nii ei võiks ju olla. Teiseks, talvesaabastega ikka jalgpalli ei mängi!

MIS OLI SINU EDU SALA- DUS?

See oli see mäng, mis me poisipõlves hoovis mängisime. Edu tagab hoo- visport. Kõksimismängud, mida me ka mängisime: jalaga, põlvega, peaga, põl- vega.

Jooksumängu võidu noppis sporditoimetus

Jooksumängu võidu võttis pika puuga sporditoimetus. Võitjate edumaa teise koha ees oli viis punkti ning viimast kohta alis- tati lausa 20 punktiga.

KRISTJAN PALMISTE

Jooksumängus lahendasid seitse võistkonda nii loogilisi kui ka sil- maringi puudutavaid ülesandeid. Lisaks seletus- ja arvamismängu- dele pandi kokku nii Jaapani haiku kui ajaleht. Samuti mängiti mündi edasiandmise ja mälu treeningu

mängu. Kõige lõpuks viisid võistle- jad kokku ajalehe, selle toimetuse aadressi, logo ja nime.

Kuigi finišisse jõudes võitjad veel oma edumast ei teadnud, valdas võitjatiimi noorimat liiget Jacekit siiski nii füüsilise kui vaim- ne kergendus. „Võit oli ilmselge,” lisas Jacek.

Meediaaagri staarsünnitaja:

„Mu lapsest võib kasvõi

Saada!”

Foto: Karl Kristofer Alp

Laagri esimesel öhtul oli igal toimetusel tegemist oma näidendi ettevalmistamisega. Žüriil oli raske võitjat valida, sest midagi omapärast leidis iga toimetuse esituses.

ELINA KAHRE JA PIIBE NÕMM

Enim elevust pakkus fotorühma etteaste. Detailid olid läbimõeldud, rollid selged ja etenduse meeldejäävaim osa oli sünnitaja läbilõikav karje, mis kostus ilmselt Karksi-Nuia teise otsa. Täpsemalt suutsime mõista sünnitaja hingeealu, kui õnnestus tabada ta täpselt enne teistkordsele sünnitusele minekut.

KAS SEE, ET OLETE NÄINUD ISE-ENNAST SÜNDIMAS, AITAS KAASA TEIE SÜNNITUSELE?

Eks ta ikka aitas, ma teadsin, kui õudne see on ja oskasin valmistuda, harjutada. Karjumist ei

pea harjutama ainult sünnitamise olukorda järgi tehes, vaid seda saab teha igapäevaselt. Sa võid karjuda enda mehe või ükskõik kelle peale.

KUIDAS MÖÖDUS SÜNNITUSE ESIMENE POOL?

Minu meelest möödus see üsnagi rahulikult, kraavi sõitmist õnnestus meil samuti vältida. Taksojuhi nägu sai ka läbi söimatud.

MIS ON TEIE RASEDUSE AJAL OLNUD KÕIGE RASKEM?

Võibolla on kõige raskemaks osaks see, et ma nii paks olen. Raske on riideid leida ning kuskile ma ära ei mahu. Lisaks pean kogu aeg jalad harkis ringi käima ja istuda on vaevaline. Samas on suur kõht vahel kasulik, sinna saab toetada enda kohvikruusi ning inimesed on minu vastu palju sõbralikumad. Nad avavad mulle uksi ning lubavad näiteks bussis istuma; see on väga positiivne. Vahel ka küsitak-

se, kas see on poiss ja tüdruk ning siis ikka vastan, et enda teada olen täitsa tüdruk.

KUIDAS SUUTSITE KÕRVALISED ISIKUD RUUMIST EEMALDADA? KAS ON SOOVITUSI TULEVASTELE EMADOLE?

Minu põhinipiks kujunes inimesete peale karjumine. Alati on ka muidugi võimalus nende pihata midagi visata. Mina kasutasin eelkõige mandariinikoori, sest ma sõin neid niikuinii üheksa kuud jutti, aga samas sobib kõik, mis kätte satub.

MIS SOOST LAPS SÜNDIS?

Ega ma ausalt öeldes ise ka päris täpselt aru saanud ja tegelikult on tal veel aega. Ta veel kasvab ka, küll me siis saame teada. Kui ma päris aus olen, siis minu poolest võib temast kasvõi mandariin saada, las ta kasvab ise, mis see minu asi on.

Frustreeritud õpilased: „Koolimajas puudub püsiv wifi ühendus?”

Laagri esimesel päeval avastasid noored, et koolil puudub püsiv wifi ühendus. Nii mõnegi laagrilise jaoks oli see suur šokk.

KILLU ALTSAAR

Taavi Rõivas on väitnud, et Eesti on e-riik ja wifi ulatub igasse maanurka. August Kitzbergi nimelises Gümnaasiumis need väited aga tõe ei vasta.

„Mis mõttes netti pole?“ oli üks õpilastest kooli jõudes pettunud. Sama olukord osutus probleemiks päris mitmetele.

„Ausalt öeldes ma iseigi ei tea, et siin juhtmevaba Internetti pole, sest kasutan mobiilset andmesidet,“ ütles Amaranta.

Wifit ei ole: ei aita ka kõige meeleheitlikumad katsed.

Elina sõnas: „Jah, olen teadlik sellest probleemist. Ma sain sellest teada juba 20 minutit pärast kohalejõudmist.“ Samuti tuli Elinal wifi puudumise tõttu netikiiruse säilitamiseks osta juurde andmesidet.

Peakorraldaja Kristofer tunnistas, et olukord oli ootamatu ka korraldajatele. „Kool oli tegelikult wifi adapteri andnud, aga ma ei olnud teadlik, et see töötab ainult teatud kohtades.“

Sehkendamist juhtmevaba interneti saamiseks oli palju ning ka teise päeva lõpuks pääses wifisse vaid fotorühma klassi juures.

Kavalamad on aga leidnud, et kui arvutiga koolimaja peal õige koht üles leida, saab wifisse ka.

Vau! Martinskrampinsi eksklusiivintervjuu: 5 küsimust, mis löövad jalust!

Reede öhtul toimus Karksi-Nuias Eesti youtuberite liveshow, kus oli kohal kuulus youtuber Martinskrampins. NUI 4AX toob teieni eksklusiivintervjuu.

HENRY LASS

TUTVUSTA END LÜHIDALT, KES SA OLED, KUST SA TULED JA MILLEGA TEGELED?

„Oi tere! Ma ei näinudki teid seal! Mis asja? Aga noh, mis see nimi ikka nii tähtis on? No ikka Martin on nimi. Aga no ema hüüab krambiks, sest mul on koguaeg krambid... krambid jätame sinna paika. Jätame aga need ülejäänud küsimused ka praegu, ma ei hakka neile praegu vastama.“

KUI KAUA OLETE TEINUD VIDEOID? KUIDAS ALUSTASITE?

„Mis videoid? Ma pole videoid teinudki! Ma sõpradega mõtlesin, et võiks natukene trenni teha ja eks sealt läkski see, gainzid hakkasid meeldima. Gainzid on nagu narkootikumid, ma narkootikume üldse ei poolda tegelt, mulle lihtsalt meeldib nagu noh... ah jätame selle sinna paika.“

KUS NÄETE ENNAST 5 AASTA PÄRAST?

„Kuule ma nii kaugele ka ei näe ju.“

KUIDAS VÕTAKSITE OMA YOUTUBE KANALI KOKKU PAARI SÕNAGA?

„Gainz, Rolton - that's all I need. We are the best.“

MIDA ÜTLEKSID KÕIGILE OMA FÄNNIDELE?

„Fännidele olen ma alati öelnud, et ole sina ise ja kui ema tahab seda Roltoni pakki käest ära võtta siis pane talle laksti ja võta endale.“

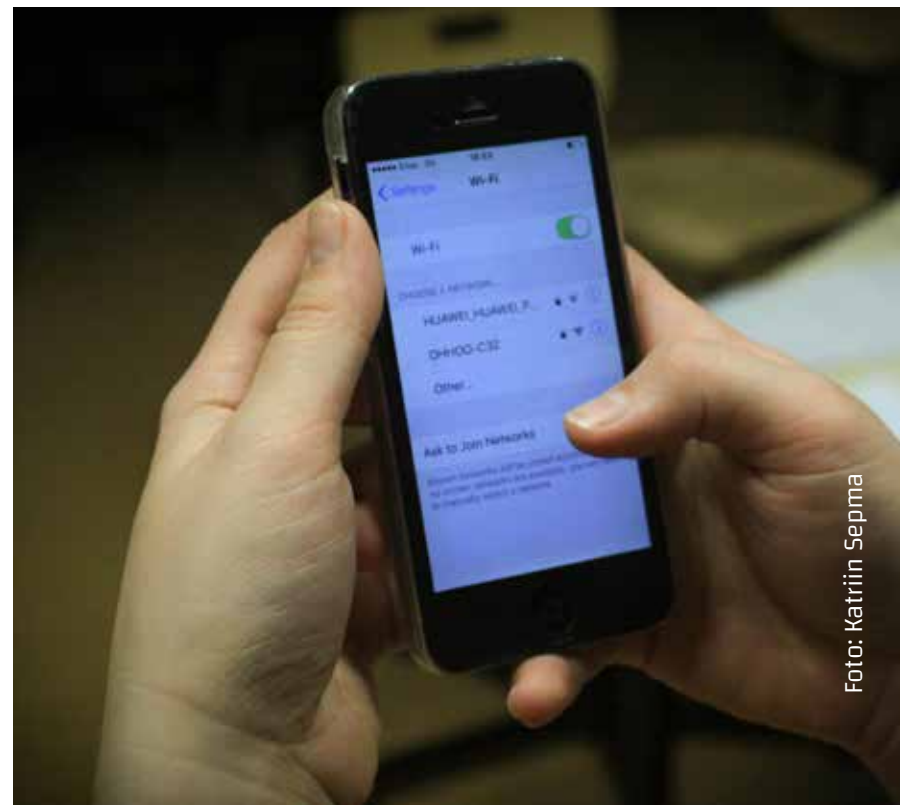


Foto: Katriin Sepma

Naise ja naise vahet saab süllaga mõõta

Eesti Vanasõna

Enne eelmist meedialaagrit said kaks juhendajat Kristofer ja Moona nii lähedasteks, et panid end lausa Facebookis suhtesse. Seekord Moonat aga laagris ei ole ning Kristoferi on nähtud juba uue juhendaja Egega aega veetmas.

MERILY PASTAK

EELMISEL AASTAL OLITE MOONAGA LÄHEDASED. KUHU KADUS MOONA SELLEL AASTAL?

Kristofer: Oi taevane arm! Moona kirjutas meile mõlemale väga viisakalt, et kahjuks tema ei saa tulla, kuna ta oleks pidanud juba täna laagrist lahkuma. Ja siis on muidugi ka see, et Moona leidis kellegi teise ja mina olen pildist väljas.

MÄRKASIME INSTAGRAMIS ÜHTE PILTI SINUST JA EGEST NING TUNDUB, ET TEIL ON VÄGA SOOJAD SUHTED. MIKS VALISID JUST EGE?

Ege: Kristofer!

Kristofer: Mul ei olnud valikut,

see on saatus. See on materiaalsest maailmast väljaspool selline mõjuv energia, mis meid kokku tõmbas.

EGE, MILLEGA KRISTOFER SIND VÕLUS?

Ege: Oma punase näoga. See on meil mõlemal, Kristoferil muidugi punasem. Kohe lähedad kõrvad ka.

Kristofer: Ah mis sa nendest kõrvadest!

AGA MILLISED ON SINU JA MOONA SUHTED PRAEGU, KRISTOFER?

Kristofer: Kauged natukene. Ta on kuidagi väga ära tõmbunud ja noh, ma avastasin ka, et peaksin siis edasi liikuma. Aasta aega on muutunud nii mõndagi ja mõtlesin, et mis ma siis ikka enam oma katkist südant nutan tema pärast. On uus ja parem!

Ege: Õige vastus!

EELMINE AASTA OLI MOONA, SEE AASTA EGE. KAS JÄRGMINE AASTA ON SUL KEEGI KOLMAS?

Kristofer: Vara öelda veel. Ma loodan, et ei ole, aga ma kahtlen, et

tegelikult on.

KAS KEEGI ON JUBA SILMAPIIRIL?

Kristofer: Ei, praegu ei ole. Ainult Ege.

Ege: Ainult mina!

AVASTASIME, ET MOONAL ON FACEBOOKI SUHTES COMPLICATED, MIS VÕIB OLLA SELLE PÕHJUS?

Kristofer: Oleme alati olnud complicated. Me oleme käinud üle kivide ja kändude, ülesmäge ning allamäge. Me otsustasime, et nii on meile mõlemale parem.

Ege: Vaata, kes nüüd pole üle saanud! Aga võibolla Moona sellepärast laagrisse ei tulnudki, et ta teadis, et nüüd oleme meie!

Kristofer: Kurat! Ei ole hullu.

MILLISENA NÄETE ENDA ÜHIST TULEVIKKU?

Ege: Palju, palju muusikale!

Kristofer: Ma arvan ka, et väga selline muusikaline, kõlav, särav ja helkiv.

Ege: Ja näod aina punasemad!

Kristofer: Absoluutselt!

Kuumad kehad kõhedas sügislaagris

Küsisime laagriliste käest, kes paistab neile kõige rohkem silma ja on nende arvates selleaastase lehelaagri kõige kuumem nais- ja meesjuhendaja. Meeste seas võitis tiitli Hendrik Osula ja naiste seas Mailiis Ollino. Uurisime, milline on kuum kutt/tüdruk nende endi jaoks?

**MARLEEN MÄEKALA
TRIIN TAAL**

Hendrik Osula



MISSUGUNE ON SINU ARUST KUUM KUTT?

Tark, oskab hästi pildistada ja nalja teha. Samuti ei karda, on julge. Ma arvan, et ka tagasihoidlik ehk ei pea igal pool olema esimene või särana.

KES ON SINU ARVATES LAAGRI KÕIGE KUUMEM NAISJUHENDAJA?

Hmm... no ikka Mailiis, minu tiimikaaslane.

Mailiis Ollino



MISSUGUNE ON SINU ARUST KUUM TÜDRUK?

Minu silmis on kuum tüdruk siniste silmadega, heledate juustega ja veidi päevitunud kehaga. Selline avatud ja armas inimene, naeratus peab kogu aeg näol olema.

KES ON SINU ARVATES LAAGRI KÕIGE KUUMEM MEESJUHENDAJA?

Ütleme siis, et Hendrik. Ta on hõivatud õnneks.